

Pastisseria RAGA Major, 105 - Tel. 72 03 53 ULLDECONA	BAR EL REBOST VICENT FERNANDEZ Carrer Calvari, 57 - ULLDECONA	Video - Foto MILLAN EUROCRHOM - Laboratorio Fotográfico Distribuidor Videos, JVC Avda. Ramón Salomón, 19 - Tel. 72 03 63
Mútua General de Seguros AGENCIA LABERNIA Assessorament - Tramitacions - Assegurances - Viatges Major, 108 - Tel. 72 00 81 - ULLDECONA	Auto - Escola PITARCH Plaça Sales i Ferré, 15 - Telèfon 720717 ULLDECONA (Tarragona)	<i>Ferré</i> Radio C/. Sant Antoni, 38 - Tel. 72 01 08 ULLDECONA
FUSTERIA ECo. LAVEGÀ Carrer Sant Lluc, 29 - Tel. 720223 ULLDECONA	<i>Can Felicit</i> MARQUINA - IL GIARDINO - PIEROTTO - NINIS C/. Major, 60 - Tel. 72 08 38 ULLDECONA	Oficina Técnica LO Y SA Carrer Major, 111 - Tel. 720048 ULLDECONA
TUBERIES P. V. C. Materials de Construcció i Decoració FRANCESC AGASA Carrer del Mar, 15 - Telèfon 72 02 16 ULLDECONA	JMS ELECTRONICA Joan Miquel Subirats Castell - C/ Major, n. 153 - Tel. 72 06 38 - ULLDECONA	Espumosos SANS BEBIDAS Y REFRESCOS Entenza, 30 - Tel. 72 03 40 - ULLDECONA
LLIBRERIA PASALAMAR Sant Antoni, 13 - ULLDECONA	Rellotgeria ITARTE ULLDECONA	Carnisseria BEL - QUEROL C/. Major, 160 - Tel. 72 04 64 ULLDECONA
Construcciones TOSTAO ULLDECONA	Motos - Ciclos VIDAL Motos - Bicycletas - Motocultores MOVICAM y Motosierras TRONK Clavé, 37 - Tel. 72 05 23 - ULLDECONA	Ferreteria GRAU Llistes de Noces - Electrodomèstics SUPER - SER Pintures TITAN-LUX. Distribuidor Oficial BOSCH Major, 104 - Tel. 72 01 89 - ULLDECONA

EXPOSICIÓ DE COSES ANTIGUES

C.C.R.

MAJOR, 147, 1er. - TEL. 72 03 37 - APARTAT CORREUS 52
 43550 ULLDECONA

GENER / FEBRER 1987

NÚM. 28

BUTLLETÍ D'ÚS INTERN

Editat amb la col.laboració de la Diputació de Tarragona

Fundat l'Any 1.947

18-2-87 - El President de la Generalitat de Catalunya, Jordi Pujol, ha rebut amb agraïment privada una representació del C.C.R., amb motiu de la proposta del llibre del quarantè aniversari de la fundació de la nostra entitat. Aquesta visita ha servit per donar a conèixer directament al President la tasca cultural que desenvolupem al nostre poble. En el proper BUTLLETÍ us n'informarem més detalladament d'aquesta visita.

Rebut per PUJOL!!

Butlletí d'ús intern

C. C. R.

DIRECTOR:

Jaume Coll i Arnau

CONSELL DE REDACCIÓ:

Francesc Itarte i Vericat

Pere Montañana i Arzo

Joan J. Roca i Labernia

Isabel Sorlí i Torres

Jovita Serra i Vilalta

Joan M. Muñoz i Fusté

Josep Mª Navarro i Sauch

* * * *

NOTA:

El Consell de Redacció agraeix totes les col.laboracions però es reserva el dret de la seva publicació.

El Butlletí d'ús intern C.C.R., no es fa responsable de les publicacions que no vagin signades pel Consell de Redacció.

L'exclusiva responsabilitat del text publicat ve identificat per la seva firma.

La Junta Directiva Informa

El passat 16 de gener i al local social de l'entitat, es celebrà la Junta General Ordinària del Centre Cultural i Recreatiu.

S'obrí la sessió amb la lectura i aprovació de l'acta anterior. Tot seguit, els representants de cadascuna de les Seccions, van informar de les activitats realitzades durant l'any 1986.

Després el tesorero va informar de l'estat de comptes, havent tingut unes despeses de 2.067.940'- pessetes, i uns ingressos de 1.981.684'- pessetes. Per tant, si al saldo de l'any anterior 145.058'- se li afegeix el superàvit d'aquest any, tenim una existència de 58.802'- pessetes. Amb data de la Junta General queda pendent de cobrament 245.000'- pessetes.

Seguidament es va presentar el pressupost de l'any 1987 per un import de 2.000.000'- pessetes, aprovant-se per unanimitat.

A continuació, es va procedir a la renovació de part de la Junta Directiva, havent cessat:

Gabriel Roig	Joan J. Roca	Jesús Minguet
Ferran Guarch	Pilar Miralles	Josepa Forcadell

Entren a formar part de l'actual Directiva:

Joan M. Muñoz	Joan Fuentes Poy
Jovita Serra Vilalta	Josep A. Lázaro Puente
M ^a Carme Marcoval Vericat	Josep M ^a Navarro
Vicent Montesblancos Sanz	Patrick Muntaner

Per tant, la Junta Directiva restarà de la forma següent:

PRESIDENT:	Jaume Coll Arnau
SOTS-PRESIDENT:	Josep A. Lázaro Puente
SECRETÀRIA:	Isabel Sorlí Torres
SOTS-SECRETÀRIA:	Jovita Serra Vilalta
TRESORER:	Joan Fuentes Poy

SECCIÓ DE TEATRE

Domingo Barrera Pasalamar, Josep A. Lázaro Puente, Ricardo Pasalamar Pomada, Joan M. Muñoz Fusté, Joan Torrent Sans, Vicent Montesblancos Sanz.

SECCIÓ COSTUMS I TRADICIONS

Maria J. Minguet Itarte, Mª Carme Marcoval Vericat, Pere Vidal Tabueña, Ramon Vidal Arbona.

SECCIÓ MUNTANYA

Josep Mª Navarro, Patrick Muntaner.

El Centre Cultural, vol agrair als membres cessants de la Junta Directiva, la seva col.laboració que han prestat a l'entitat durant el temps que han format part.

Al mateix temps, volem felicitar als nous membres que han entrat, i esperem que tots plegats puguem continuar amb la tasca cultural del C.C.R.

Recordem als socis el fer la domiciliació bancària dels rebuts de les quotes a qualsevol Banc o Caixa, per tal de reduir despeses de cobrament.

COSTUMS I TRADICIONS

LLIURAMENT DE PREMIS DEL XVII CONCURS DE PESSEBRES

El dilluns dia 5 de gener, a la tarda, el Centre Cultural i Recreatiu, va organitzar com tots els anys per les festes de Nadal, una vetllada per a tots els xiquets. Van col.laborar "Els Rossinyols del Montsià" i el teatre escolar amb l'obra: "Les armes de bagatel.la", original de Joaquim Carbó.

Dins d'aquesta vetllada es va fer l'entrega de premis del XVII CONCURS DE PESSEBRES organitzat també pel C.C.R. i patrocinat per "La Caixa de Pensions", a la qual li donem les gràcies. Les hi donem també al jurat compost per: Joan Fuentes, Francesc Itarte, Maria Joana Minguet, Joan Josep Sans, Isabel Sorlí, Albert Tedán, Joan Josep Roca i Gabriel Roig, els quals van atorgar els següents premis:

CATEGORIA A

(de 6 a 8 anys)

1er. Premi: Robert Sans i Cucala
2on. " : Joaquim Martí i Barranco
3er. " : Lluc Poy i Ferrer
Accèssit : Maite Monforte i Maresma

CATEGORIA B

(De 9 a 11 anys)

1er. Premi: Bibian Matamoros i Vila
2on. " : Rosa Mª Plá i Bel
3er. " : Josep Vericat i Vidal
Accèssit : Lluc Millán i Arbós

CATEGORIA C

(De 12 a 14 anys)

1er. Premi: Josep Montrós i Martí
2on. " : Joan Nadal i Girona
3er. " : Joan Josep Matamoros i Sorlí
Accèssit : Noèlia Valdepérez i Soto

Merceria, Perfumeria
i Cosmètica

JOSEPA FORCADELL QUERALT
DIPLOMADA EN ESTÈTICA

Lliurament de Premis del XVII Concurs de Pessebres

CATEGORIA D

(De 15 anys endavant i entitats)

1er. Premi: Classes 8è. "A" i "B" del C.P. "Ramón y Cajal"
2on. Premi: Cicle Inicial del C.P. "Ramón y Cajal"
3er. Premi: Club Sant Lluc
Accèssit : Classe 7è. "B" del C.P. "Ramón y Cajal".

El jurat va concedir una menció especial a les següents classes del C.P. "Ramón y Cajal":

Classe 4rt. "B"
Pàrvuls de 4 anys "A"
Pàrvuls de 4 anys "B"
Pàrvuls de 5 anys "A"
Pàrvuls de 5 anys "B"

Representació de l'obra de Teatre "Les Armes de Bagatel.la"

MAPFRE

Grup Assegurador

MAPFRE MUTUALITAT ASSEGURANÇA
MAPFRE VIDA, S.A.
MAPFRE INDUSTRIAL
MAPFRE ACCIDENTS TREBALL

Delegat a Ulldecona: PERE SANS i ARASA
Sant Antoni, 28 - Telèfon 72 03 37

Es un producto AVIMON, S.A.

Delegación: Murada de Baix, 105 -
Apartado 23
Tels. 72 02 51 - 72 06 22

ULLDECONA (Tarragona)

COSTUMS I TRADICIONS

La Festa de Sant Antoni

Benedicció dels animals

Carrossa de Sant Antoni

El dia 18 de gener vam celebrar la festa dels animalets... i pocs van faltar a la cita.

Si fa no fa 2.000 persones es van aplegar a la plaça de l'Església convocats per la gent del C.C.R., Bitxets de tota mena van rebre la benedicció de la mà i l'aigua beneïta, de mossèn Llorenç.

De gossos, molts; tortugues, porquets, gallines, colomets i tórtoraes, canaris i cadarnes... Aviram, ramat de granja i bestioles d'aigua (que de peixos també se'n van treure al carrer). Van haver neules per a tothom fins i tot per algú individu-a que es va atansar a demanar-ne a la vora de la panera.

A dos quarts de dotze del matí, va començar el moviment de gent a tot el poble. Com qui fa de majoral, ens vam preocupar de què el carro guarnit per passejar al nostre sant, estés a punt i alhora. La festa va transcórrer alegre, divertida i curta: es va acabar quasi bé al moment just de començar. El temps va passar com els dies de l'any quan un es comença a fer vell. Ben depressa.

I ja, engrescats i animats per tothom, a tornar-la a fer quan torne a ser l'hora.

L'any 1983, a la Festa de Sant Antoni de la ciutat de Roquetes, hi participaren un grup de pagesos d'Ulldesona. A la foto podeu veure a Andreu Torrent que hi portava "Tramuntana", un magnífic exemplar de somera de raça guaranenca catalana.

Exposició de Coses Antiques, del 21 de desembre al 6 de gener

- Has anat a vore l'exposició?. Diu que hi ha un ram d'aulivera penjat dalt de la porta, què deu voler dir?
- Un ram d'aulivera vol dir que allí hi ha vi per vendre.
- Va, "pos" anem a vore-la.
- Quin acudit, posar una porta de portella per entrar-hi!
- Compta tú, si hi ha un pou i tot! i una bóta!, quins "joguets"!
- Fixa't quines planxes! Oh! mira quins morters!
- Encara me'n recordo de quan no teniem llum i gastàvem cresols. Feiem bolillos i bona cosa de labors.
- Ui!, això sembla una casa, hi ha de tot, cuina, habitació, fixa't "hasta" un llit fet! i una bacina! quina vànuia!. Qui són los del "retrato"?
- Quina risa! mira que hi ha: un sambullo!
- Què és un sambullo?
- Tú no n'has vist mai, però abans no hi havien wàters i...
- Escolteu, (dirigint-se als que aquest dia estaven de guàrdia a l'exposició) jo tinc una cosa que "vatros" no ho heu posat.
- Digue que és, i si no ho tenim i cap, porte-ho.
- És una cosa per a fer "xocolate cuit".
- Ah! una xocolatera!, mire allí n'hi ha una.
- "Pos" és veritat, però com hi ha tantes coses no l'havia vist.

Unes altres persones.

- Está molt bé, però aquí diràs que hi diu un calendari del frare Ramon.
- És que ja hi està, vam contestar.
- A on?.
- Al racó que representa la cuina.
- És veritat! no falta detall!
- Qui ho ha organitzat això?
- El Centre Cultural.
- És un acudit molt bo, un dels millors que ha tingut el poble.
- Jo tinc una caldera com "esta", però més gran i més bonica, si m'heu haguessin dit, los ho hauria deixat, i més coses que hi ha per l'angorfa.
- Què graciós, el detall de l'espillet i la pinta "detràs" la porta.
- Jo, ja he vingut "dos" vegades, i és que cada vegada que entro, veig coses que no me'n havia adonat. Fixa't hi ha tomaques enras-trades!.
- Com suàvem maneiant aquests arreus! no?.

Aquests comentaris i molts més, eren els que feien a l'entrar i visitar l'exposició; la petita exposició de coses antigues.

Quan féiem els preparatius, ja sabiem que molta gent diria que té coses de les que allí hi havien. Però per això la vam fer, perquè així, el vore exposats "els bossos" com diem aquí, els hi puguessin donar el valor que realment tenen, si bé no material, sí sentimental i de caràcter instructiu per a generacions venideres.

De segur que la gent tindrem en més estima les nostres coses.

Des d'aquí donem les gràcies a totes les persones que amb la seua col.laboració han ajudat a fer realitat uns dies fora de l'habitual recordant temps passats. També les donem a la Caixa d'Estalvis Provincial per deixar-mos el seu local, i a l'Ajuntament pel seu suport. Gràcies!

M.J.

PRODUCTES QUÍMICS

PERE VIDAL i TABUEÑA
Distribuidor de

Shell Agricultura
Abonaments químics

Matèries primes: Acetats, àcids, alcohols, cloruros, bicarbonats, aigua destil·lada, nitrats, sulfats, etc.

Tractaments d'aigües potables

Piscines: Hipocloridrs, clorhídrics, sulfat d'alúmina, desinfectants.

Desinfectants per granges

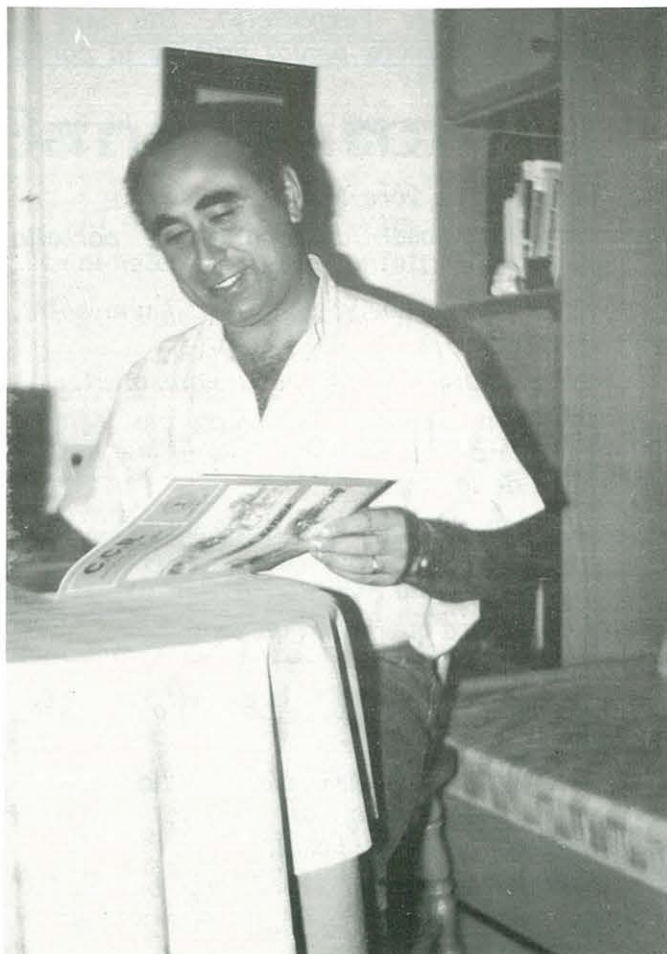
Plaça Bàscula, 6 Tel. 72 07 54 ULLDECONA

AVUI: Gabriel Roig i Querol

"GABRIEL ROIG I QUEROL, nascut a Ulldecona, el dia 2 de novembre de 1952.

Carnet de Soci nº 121.

President del Centre Cultural i Recreatiu, del juliol de 1980 al gener de 1987. Abans, des del gener de 1978, vocal de la Secció de Teatre".

-Com va començar la teva història al C.C.R.?

Va començar el febrer de 1974, quan vaig debutar com actor en l'obra de Joan B. Ripoll JORDI VALENT. Després d'un any i mig de servei militar, vaig tornar a actuar el novembre del 77 amb l'obra de Jordi Teixidor DISPARA FLANAGHAN. El gener de 1978 vaig entrar a formar part de la Junta Directiva, com a vocal de teatre. El juliol del 80 em van elegir president.

-Costa molts diners de la butxaca això de ser el President?

Els diners no tenen massa importància. Allò que sí és important es el temps que he dedicat al servei de l'entitat amb aquest set anys, temps que hagués pogut emprar per altres inquietuts. De tota manera, estic molt content d'haver pogut servir al C.C.R.

-Com ha influenciat a la teva vida el pas pel C.C.R.?

Molt positivament, ja què m'he relacionat amb molta gent i he après a ser pacient i tolerant, també m'ha ajudat a la meva formació com a persona...

-El millor i pitjor records de la presidència...

De bons records en tinc molts, però ficats a triar el millor, em quedo amb la visita al President de la Generalitat, Jordi Pujol, l'últim i més important!

Pel que fa al pitjor, si n'he tingut algun ja l'he oblidat.

-Perquè quasi set anys de president?

Bé, en principi haig de dir que vaig arribar a ser president del Centre de forma casual. L'any 80 jo formava part de la Junta Directiva. De sobte, es va produir la dimissió del President i em van elegir a mi per substituir-lo.

A partir d'aquest moment he continuat com a president perquè vaig pensar que podia oferir un servei a l'entitat i alguna cosa positiva al poble.

-Cal molt temps de dedicació per coordinar totes les activitats?

Moltíssim. Quasi bé totes les nits, els dissabtes i fins i tot algun diumenge.

-Quina és la secció més complexa de l'entitat?

Totes les seccions tenen la seva complexitat. Hi ha molta feina per fer; tant amb Teatre, com amb Costums i Tradicions, Muntanya i al Butlletí.

-Amb quines persones t'has pogut relacionar en ser president?

Amb molta gent, de tota condició social. Com a importants destacaria a l'Alcalde i Diputat Jaume Antich, al Governador Civil, President de la Diputació, Coordinador dels Serveis Territorials de Cultura de Tortosa, Presidents i membres de les diferents entitats locals i... fins i tot amb el President de la Generalitat de Catalunya, Jordi Pujol.

-Què li falta i què li sobra al C.C.R.?

No ho sé. Tot allò que es fa, es fa amb ganes i amb il·lusió. No crec que li falte ni li sobre res. L'únic que podrien haver més seccions, però clar, ens faria falta gent per tirar-les endavant.

-Quina finalitat té editar el Butlletí?

El butlletí és de vital importància per l'entitat, ja què estableix una comunicació

entre la Junta Directiva i els Socis, informant-los de les activitats que duu a terme l'entitat. A més, es fan alguns articles i entrevistes sobre coses i gent del poble que fan la lectura més amena. Si en un principi el C.C.R. va tenir unes despeses per poder-lo editar, avui dia gràcies als anunciants i a la col·laboració de la Diputació no costa ni cinc a l'entitat. L'any passat inclús varem tenir-ne algun benefici.

-Què t'has deixat per fer?

Crec que res. Si vaig voler editar un butlletí o posar amb marxa unes Jornades de Teatre Amateur, ho vaig poder fer.

He pogut realitzar tot allò que m'he proposat.

-Ha canviat molt, als teus ulls, el poble en els teus anys de presidència?

Jo no parlaria de canvis al poble. Millor parlaria de canvis al C.C.R. He aconseguit una major dinamització cultural de la vila i fer que la gent participe i gaudeixi més de les activitats del C.C.R.

-En quina mesura es pot polititzar el teu càrrec de president?

Avui dia tot es pot polititzar, però l'entitat, en els anys que jo l'he presidit, ha estat sempre al marge de la política. Hem col·laborat amb tothom i hem fet cultura per a tots, sense cap tipus de distinció.

-Tres noms propis que han col·laborat amb la tasca del C.C.R.

Em resulta molt difícil de dir tres noms. El que sí bull fer és agrair la participació de tots els qui han format part de les diferents juntes que he presidit, així com als que han format part del consell de redacció del Butlletí i a tots els qui sense formar part de la Junta també han col·laborat amb l'entitat, puix l'èxit del C.C.R. és l'èxit de tots els qui, d'una manera o altra i gràcies al seu treball ho han fet possible.

-Has fet més amics o enemics?

Molts, moltíssims més amics.

Explica'ns una mica la visita al President Pujol.

En primer lloc, com és natural, es va

demanar una audiència, per tal de tenir-lo informat de les nostres activitats, comunicar-li les nostres inquietuts i tenir un canvi d'impressions. Després ens van comunicar que se'ns havia concedit l'audiència i vam anar-hi.

Vam portar-li al President un àlbum amb fotografies de les activitats del C.C.R. durant l'any 1986, dos llibrets de l'Art Prehistòric d'Ulldecona i una enquadernació dels primers butlletins que vam editar.

El President ens va rebre molt cordialment al seu despatx privat del Palau de la Generalitat. Vam parlar amb ell uns tres quarts d'hora sobre les coses d'Ulldecona i principalment sobre el Centre Cultural i les seves activitats. Li vam dir que el C.C.R. estaria molt agraït si la Generalitat ens pogués subvencionar algunes de les nostres activitats, dient-li també que allò que més falta ens fa és un equip de so i un de luminotècnic, per tal de poder millorar la qualitat tècnica de les nostres representacions fora de la vila.

El President Pujol, es va interessar molt per les nostres coses, i ens va informar que li comunicaria la nostra petició al Conseller de Cultura, per tal d'intentar de solucionar aquesta qüestió. En acabant, tothom vam tornar molt contents per la visita, ja que ha estat una experiència enormement positiva.

-Quina projecció hi veus a l'entitat?

Molt bona. Hi ha una junta molt competent per poder continuar amb aquesta progressió ascendent del Centre Cultural.

-Quin és el teu concepte de CULTURA?

Cultura és quasi bé tot allò que ens envolta. La cultura és un atribut específic de l'ésser humà. Totes les persones tenim una cultura i som membres d'una societat culturalment constituïda. També hi ha cultures diferents, com la catalana o la basca.

-Tanca tú, si et sembla l'entrevista...

Estic molt satisfet de deixar l'entitat en tan bones mans. Vull felicitar cordialment al nou President, Jaume Coll, per la seva elecció, i a tota la junta per què vagi endavant el Centre Cultural i Recreatiu...

SECCIÓ DE MUNTANYA

La Secció de Muntanya del C.C.R., va finalitzar l'any passat amb diverses sortides:

Dues d'elles a la COVA DEL VIDRE; una per a veure el terreny i després per a fer-ne una acampada de supervivència amb el Dr. Xavier Blasco, i una altra sortida ens va portar als Pirineus.

(JOSEP Mª NAVARRO)

LA COVA DEL VIDRE

Els passats dies 15 i 16 de novembre, varem fer una acampada a l'anomenada Cova, un cop vam arribar varem plantar les tendes dintre de la cova, i després de sopar vam cantar amb una guitarra vora el foc. Després quan ja dormíem vam tindre l'agradable visita d'uns quants membres del C.C.R. que no havien pujat a l'acampada.

El diumenge, després d'esmorzar, vam emprendre una caminada fins al "Coll de Pallers" a uns 1.263 metres d'altura, on vam dinar. Ja de tornada a casa vam omplir les cantimplores a la "Font Roja"; el temps amb una mica de boira va ésser generalment bó.

(JOSEP DOMENECH)

LA COVA DEL VIDRE "SUPERVIVÈNCIA"

Els dies 29 i 30 del passat mes de novembre, varem fer una acampada a la "COVA DEL VIDRE" situada al "Barranc de La Galera"; amb el propòsit de posar en pràctica algunes tècniques de supervivència, anteriorment exposades a les conferències que es van fer al local del C.C.R., a càrrec del Dr. Xavier Blasco.

Els diferents exercicis a realitzar varen ser:
1er.- muntatge de "Vivacs" (refugis individuals) improvisats amb rames i plàstics, utilitzats aquella mateixa nit per alguns companys, donant la seva aprovació.

2on.- Joc escrit, per a posar en evidència les possibilitats de supervivència al desert, individual i en grup.

3er.- Immobilització de fractures amb els mitjans d'ambient, una camisa i rames.

-Muntatge d'una lliedra (camilla) improvisada amb tres camises i rames.

-Realització d'un torniquet.

Acampada "Cova del Vidre"

4rt.- Muntatge d'un assecador de carn, realitzat amb rames, orientant-lo cap al sol i l'aire, havent tallat anteriorment un pollastre en fines làmines de carn per a realitzar l'operació amb èxit.

5è.- Muntatge d'un filtre d'aigua amb un pot de conserves i amb l'ajuda de diferents tamanyes de pedres i fulles d'arbusts.

Esperant obtenir més coneixements, la Secció de Muntanya dóna les gràcies al Dr. Blasco, per la seva bona col.laboració i participació.

(PATRIK i TERE)

ACAMPADA PIRINEU (ESTERRI D'ÀNEU)

El llarg cap de setmana comprès dels dies 6 al 8 de desembre, ens vam reunir set components de la secció, per a fer una sortida.

El nostre destí fou una pista que és passat un poble anomenat Alos d'Isil. El viatge ens va costar unes 7 hores de pujada i les mateixes de baixada, tenint en compte que pujant varem trobar boira i baixant pluja. També varem passar al poble d'Esterrí d'Àneu per fer turisme i comprar algunes coses.

Supervivència "Cova del Vidre"

POESIA

JA ÉS TOT QUIET ALTRA VEGADA

Qui pregona la llum que resplendeix pel damunt de les notes tenebroses com així a qui pertoca i gaudeix de conèixer i esbrinar totes les coses.

Quin paper d'aquesta auca és per a mi, a qui dec el plaer de ma fortuna, sols em queda l'escalfor del gessamí i aquell tros de mirall sota la runa.

Tu m'has vist vora el pont del rierol, esguardant les faldilles del meu somni, dalt de mi m'acarona el tebi sol i m'escura tèbiament sempre un dimoni.

Quan se sent l'aspror del vent en primavera tornar els núvols esgrisits i plens de plor jo acomiada aquells fulls a la vorera que s'emporten els segells del nostre amor.

Tu has sabut trencar de cop tota gelera que omplenava l'existència en un passat i has tornat al catau de casa meva la clariana tota dolça i l'has vessat.

Ja és tot quiet....., altra vegada i la llum que m'oferies ja s'esmuny, ja aquell sobte ha esdevingut nova jornada i l'absència pren el lloc de plenitud.

Es fa fosc, la primavera ja davalla, mon calor va perdent la magnitud, al redòs tan sols queda la xicalla i jo em perdo en febleses de quietud.

Ja l'estel que ma vida il.luminava ha fugit a altres terres nord enllà però ha deixat les empremtes ben marcades per si un dia jo la goso d'empaitar.

Ara sec de cara al mar, dalt la carena, per si a la broma se li acut fer-me emportar, en la blavor mon cor guareix d'aquella pena que ens fa porucs, ens fa petits, ens fa sensats.

JOSEP

Acampada al Pirineu Català

Al campament teníem dues tendes isotèrmiques pertanyents al Centre, i una canadenc de 8 places que ens servia de menjador, propietat d'un dels membres de la Secció.

L'alçada del lloc on varem acampar és de 1.600 metres, estavem envoltats de neu, però malgrat això, no varem patir fred, ja que portàvem un bon equip.

El primer dia el vam dedicar per a instal.lar-nos i veure que hi havia per les rodalies.

El segon dia varem fer una marxa caminant 7 hores sobre la neu fins a un poblet anomenat "Mongarri" a 1.750 metres d'altura.

Varem trobar damunt de la neu petjades d'alguns animals i deduírem que eren de senglars, isards, raboses, cavalls i vaques, també en el riu varem veure truites.

El tercer dia vam recollir el campament i empenguerem el viatge de tornada. Molt satisfets per la nostra experiència i amb el propòsit de tornar el proper estiu.

(Mª CARME i RAFEL)

SI ALGÚ VOL VENIR AMB NOSALTRES. TOTS ELS DILLUNS, A LES 10 DE LA NIT ENS REUNIM AL LOCAL DEL C.C.R.

PENSAMENTS FESTIUS

Mireu si es poca cosa el home que es conforma d'anar com un rellotge.

La clau li fa creure a la mà que pot obrir els panys.

La nit és el lladregot que ens ve a veure cada dia.

Un nuvi és, per principis, una mica caníbal.

Les velles cerquen la gràcia de Déu perquè de les altres ja no en queden massa.

Es sencill trobar el cul a la cadira, el difícil és trobar-hi el cap.

Es bonic veure com corre el tren per tal d'agafar el corrent elèctric.

Una bassa és una presó d'aigua.

Com la veig de lluny, m'agrada.

Els pagesos quan caven no saben que els diners volen.

SERTA
INDUSTRIA GRAFICA.

PAPELERIA
Mayor, 91
Teléfono 72 00 24
TALLER
Montemolin, 15
Teléfono 72 03 11
ULLDECONA (Tarragona)

Convivència

(Continuació)

- C.- Maria?
- M.- Amunt, amunt, siga qui siga.
Xica, Cinteta, què fas per aquí?
- C.- Doncs mira després d'allò que vam parlar l'altre dia he pensat: jo tinc la feina de casa feta i ara a sentir la ràdio. I mira per on que, recordant la xerrada de l'altre dia he decidit de venir a fer-te companyia.
- M.- No et pots imaginar l'alegria que m'has donat, mira, vaig a preparar cafè i la farem petar una estona.
- C.- T'acompanyo a la cuina que vull contarte una cosa que m'ha passat.
- M.- Ja pots començar quan vulgues.
- C.- Sí Maria! estic espantada i tot, saps? Ja fa alguns dies que em noto que de vegades parlo a soles i el meu cap no para de rumiar. I la veritat és que estic preocupada.
- M.- No t'amoïnes dona, això són coses de la soletat, d'estar sempre tancades a casa i sempre fent les mateixes coses. I és que encara que no s'ho creguen, la feina de casa és tan monòtona que crema fins als més preparats.
- C.- Què vols dir?
- M.- Que hi ha moltes dones com tú i com jo a qui els passa el mateix, i això no hauria de ser.
- C.- I com podriem evitar-ho?
- M.- Mira, jo crec que encara que ens costa de fer-ho, hauriem de fer un canvi.
- C.- Una renovació, replantejar-se la qüestió?
- M.- Això és, Cinteta.
- C.- Uf!!
- M.- Ja sabia que més aviat o més tard sortiria aquest... uff!!
- C.- Però, és que...

- M.- Mare de Déu, vinguen les excuses!
- C.- És que, xica, em penso que ja hem fet tard!
- M.- Mai és tard quan un té força. I nosaltres la tenim.
- C.- A veure, doncs, què podriem fer?
- M.- Mira, penso que cadascú té el seu món i les seves solucions.
- C.- Això és veritat i tots cerquem les solucions en altres persones.
- M.- Quan les solucions es troben en cadascun de nosaltres. Ara bé, és cert que tú i jo i molta més gent tenim molts nexes d'unió i són aquests els que hem de fomentar.
- C.- Aquests nexes podrien ser, per exemple: la soletat, l'angoixa, el mal humor...
- M.- Molt bé, són malalties que ens les imposem nosaltres i després ens molesten.
- C.- I ara, com ho podriem evitar?
- M.- Just, tens alguna idea, per aquests replantejaments de la qüestió?
- C.- Potser que vagi pel camí equivocad, però aquí en dic unes quantes: passejar, fer gimnàstica, dedicar cert temps a la lectura, coses que t'agrada fer i que has deixat de racó...
- M.- Això és, dedicar, en definitiva, una estona de temps per a un mateix. I això encara que et sembla mentida, ens portarà un benefici, una felicitat, ja que sense adonar-te'n repercutirà en tots aquells que viuen a prop teu, la família.
- C.- Crec que tens una mica de raó.
- M.- Doncs mira, per saber si hi ha o no raó, res millor que provar-ho.
Us animeu?

P.M.A.

Parlant la gent s'entén

A cada època hi ha invents nous que revolucionen la manera de viure i fins i tot de pensar de la gent.

Us podeu imaginar com devia d'ésser el món abans d'inventar l'electricitat?.

Hi ha una llista inacabable de coses que els nostres avantpassats no podien fer:

- Ni jugar amb l'escalètric.
- Ni beure un bitter fresc a l'estiu.
- Ni escoltar Ràdio-Cadena.
- Ni mirar "els Colby" a la televisió.

I d'altres què, tot i que les podien fer, els causaven una feinada, com era:

- Moldre cafè.
- Fer un suc de taronja.
- Picar carn.
- Pujar a un setzè pis (després d'haver dinat).
- Rentar la bugada de tota la casa.

Tot això ens fa dir: Què n'és de bona l'electricitat!. Això sí que és un invent!.

La senyora Pepeta va exclamar el mateix, quan es va enterar de l'existència d'un altre invent revolucionari que la va deixar al·lucina-da. Un invent que li anava a les mil meravelles, per a la seva principal feblesa, la d'enraonar com una cotorra tot el dia. Es tractava del telèfon.

El telèfon és un aparell. Però, un aparell per a què?

Quan veiem un televisor sabem què si l'endollem veurem imatges. Quan posem en marxa un tocadisc sabem que ens oferirà música. Però, i un telèfon?... Què és el que fa?...

El telèfon és un aparell que transmeteix el so a distància, especialment la veu humana. El va inventar el físic nord-americà Alexander G. Bell, allà pels voltants de 1.876. Als Països Catalans, el fet no passà desapercbut, i el 16 de desembre de 1.877, tingué lloc la primera comunicació telefònica mantinguda a l'estat espanyol, entre l'antiga ciutatella militar i el castell de Montjuïc, a Barcelona.

Però, i al nostre poble... com ha anat evolucionant tot això del telèfon?... Si estem atents a la petita història que segueix, descobrirem qui eren els primers usuaris i on vivien, amb noms de carrers de l'època republicana inclosos. Anem allà.

La nostra senyora Pepeta (a la que ja coneixem) estava excessivament irritada perquè el seu marit no li deixava instal·lar l'aparell a casa seva.

-Doncs, sàpigues, Joaquim, que si ara que és el moment no el poses, tota la vida seràs un "bufa-lleixes". El telèfon és futur, i s'ha d'estar al dia. Totes les meves amigues ja el tenen, i ja començo a notar que em miren

de rejill perquè no en tinc. Acabaran ignorant-me i tu en tindràs tota la culpa... I si no?... Mira,... assabentat!... Aquí tens a tots els del poble. Nomès faldem nosaltres,... Clar, el senyor és un "cabut" que... bla, bla, bla.

En Joaquim obre la guia que li apropa la Pepeta i llegeix:

ULLDECONA

Cia. Telefónica Nacional de España.—Mayor, 76.	55
Ajuntament.—Major, 33	10
Alfara Dueso, Josep.—Pl. Constitució, 4	20
Balada Castells, M. Olis.—Pss. Estació, 35	R-7
Balada Castells, Miquel.—Pl. Constitució, 9	X-7
Balagué Alfara, F.—Purísima, 72	25
Banc de Tortosa.—Pl. Constitució, 9	3
Bórras Borrás, Felipe.—Pi Margall, 16	14
Costa Martí, M.—F. Galán, 5	19
Grau Castells, M.—Mayor, 92	R-8
Guardia Civil, Cuartel.—Mayor, 12	18
Guimerà Laveaga, F.—P. Estació, 1	X-8
Jaques Cifré, Foila.—Pi i Margall, 35	1
Muñoz Serra, Miquel.—Major, 194	R-4
Muñoz Serra, M. Saladures.—P. Estació, 19	X-4
Nofre Alfara, D.—Major, s/n.	16
Nofre Jesús, José.—P. Estació, 7	2
Ollé Barrera, Manuel.—Pss. Estació, 23	11
Orero Cañar, R.—Mayor, 8	X-12
Orero Cañar, R.—P. Estació, 17	R-12
Querol Masagué, Joaquín.—M. Sales Ferrà, 26	9
Roure Gonel, Bautiste.—Av. República, 47	6
Sagrístà Cayla, Angel.—Major	5
Sansano Bordes, Juan.—Mayor, 28	15
Sociedad Española Const. Eléc.—San Pascual, 46.	27
Sorli Nofre, F.—Mayor, 90	17
Telegrafos.—F. Galán, 13	24
Tonda Obiol, G.—Mayor, 101	21
Viladot Sala, Antonio.—Mayor 57	13

Ha passat un temps i la nostra senyora Pepeta està emocionada.

-Quina il·lusió que tinc Cinteta!... (li diu a la seva amiga). No t'ho pots imaginar!. A la fi ho he aconseguit. En Joaquim ha claudicat!... Ja tinc telèfon!. Me l'acaben d'instal·lar i he volgut que fossis la primera en sentir la meua veu per mitjà del fil,... que si bla, bla, bla..., que si bla, bla, bla...

En Joaquim la està escoltant a la mateixa habitació i fa una certa malenconiosa meditació en veu alta:

-I com em se va poder ocórrer a mí posar el telèfon, coneixent la debilitat d'ella, que quan obre la boca, no parla, sinó que LLADRA?... Déu meu!...

I ella visiblement molesta per la interrupció, que no pas per les paraules, que no ha entès, li contesta:

-AU, AU, Joaquim!. No callaràs, no...! Com t'anava dient, Cinteta...

FRITAVÉR

Font: Guia Telefònica de Catalunya
Gener de 1.936

